

Streszczenie

Autor: Grzegorz Mądry

Tytuł: Świętość chrześcijanina w nauczaniu biskupa Kazimierza Romaniuka
ordynariusza diecezji warszawsko-praskiej (1992-2004)

W dysertacji został podjęty temat świętości chrześcijanina w nauczaniu biskupa Kazimierza Romaniuka, pierwszego ordynariusza diecezji warszawsko-praskiej w latach 1992-2004. Podejmuje ona trzy cele. Po pierwsze odtworzenie nauki biskupa Romaniuka dotyczącej aktualnego zagadnienia świętości chrześcijanina. Drugi cel to wzbudzenie zainteresowania twórczością naukową i pasterską, jak i samą osobą biskupa Romaniuka, aby zachęcić innych do podejmowania dalszych badań naukowych nad jego spuścizną. Po trzecie zaprezentowanie specyfiki duchowości biblijnej, którą propaguje biskup Romaniuk.

Praca składa się z czterech rozdziałów. W pierwszym ukazano antropologiczno-teologiczne podstawy świętości chrześcijanina, stworzenie i zbawienie człowieka wynikające z miłości Boga do niego. Omówiono powszechne powołanie do świętości oparte na wierze w Boga Ojca, Jego Syna Jezusa Chrystusa i Ducha Świętego z uwzględnieniem wiary w Kościół, w którym świętość jest osiągnięta. Nakreślono także maryjne podstawy świętości chrześcijanina. Rozdział drugi został poświęcony zagadnieniu istoty świętości chrześcijanina, którego fundamentem jest Pismo święte z uwzględnieniem konkretnych przykładów biblijnych i wzorców świętości. Poddano analizie naturę świętości i proces nawrócenia człowieka jako podstawy świętości chrześcijanina a także realizację miłości wobec Boga i drugiego człowieka. Uwzględniono miłość miłosierną, uświęcający charakter pracy człowieka i odpoczynek jako dar na drodze do świętości. Podjęty został także eschatologiczny wymiar świętości z uwzględnieniem życia konsekrowanego, jako zapowiedź życia całkowicie poświęconego Bogu z współczesnymi wzorami świętości z ich patriotycznym rysem. Eklezjalnej formacji chrześcijanina oraz jego zakorzenieniu w strukturze Kościoła powszechnego, w którym osiągnięta jest świętość poświęcony został rozdział trzeci. Omówiono w nim tematy związane z misterium Kościoła, jego

hierarchią i przynależnością do Kościoła określanego jako Lud Boży. Podkreślono teologię duszpasterstwa formującego, ściśle powiązaną z posługą biskupa diecezjalnego wraz z duchowieństwem. Zaznaczono potrzebę funkcjonowania w diecezji seminarium duchownego jako ośrodka propagującego drogę świętości każdego kapłana. Omówiono duszpasterstwo parafialne w którym obecne są ruchy, wspólnoty, różnego rodzaju grupy parafialne, jako miejsca spotkania ze słowem Bożym. Podjęto również próbę zdefiniowania duchowości biblijnej w kontekście laikatu i jego znaczenia w diecezji. Czwarty rozdział pracy został poświęcony omówieniu źródeł formacji duchowej chrześcijanina, ze szczególnym podkreśleniem sakramentów świętych oraz innych środków niezbędnych do rozwoju świętości.

Literaturę źródłową dysertacji stanowi całe nauczanie pasterskie i naukowe pasterza diecezji warszawsko-praskiej: listy pasterskie, kazania przemówienia oraz książki i artykuły, ze szczególnym uwzględnieniem tekstów bezpośrednio lub pośrednio związanych ze świętością. Wykorzystano również dokumenty Urzędu Nauczycielskiego Kościoła i nauczania papieży oraz współczesną literaturę teologiczną. W niniejszej pracy zastosowano metodę analizy, która doprowadziła do syntezy konkretnych wniosków, ukazujących doświadczenie świętości, oraz drogę uświęcania się chrześcijanina w życiu doczesnym i w perspektywie eschatologicznego doświadczenia rzeczy ostatecznych. Ponadto wykorzystano także metodę analizy historycznej, której przyjęcie przysłużyło się do osiągnięcia zamierzonych celów.

Słowa kluczowe: Jezus Chrystus, chrześcijanin, duchowość biblijna, miłość, świętość, teologia duchowości, wzór świętości.